

Bortfald paa et tidligere Tidspunkt kan fastsættes ved kgl. Anordning.

Ved Lovforslagets Fremsættelse oplyste *Udenrigsministeren*, som under Justitsministerens Sygdom optraadte paa dennes Vegne, at der fra den samlede Ikke-Indblandingskomité var fremkommet Opfordring til Gennemførelse af en omfattende *Kontrol ved Spaniens Grænser*, dels paa Søen, dels i Land, en Kontrol, ved hvis Udøvelse der vilde blive Anvendelse for et temmelig stort internationalt Personale for at sikre den upartiske Haandhævelse af Kontrollen. De heraf flydende ret betydelige Udgifter tænkte for de fire Femtedeles Vedkommende baaret af Stormagterne, medens den sidste Femtedel skulde fordeles paa de øvrige Magter efter lignende Regler som dem, der anvendes inden for Folkeforbundet. For Danmarks Vedkommende vilde Udgiften andrage ca. 180 000 Kr., og det var Tanken at søge Finansudvalgenes Samtykke til at afholde denne Udgift.

I et Samraad med *Folketingets Udvalg* gav Udenrigsministeren, der samtidig fungerede som Justitsminister, Udvalget forskellige Oplysninger angaaende den af Ikke-Indblandingskomiteen til den danske Regering fremsendte Henvendelse om Forbud mod frivilliges Udrejse til Spanien, og der førtes en Forhandling om Muligheden af at *værne den danske Skibsfarts Interesser* under de foreliggende vanskelige Forhold.

Udvalget fremhævede i Betænkningen, at Lovforslaget var af meget vidtgaende og ingenlunde ubetænkelig Karakter. Paa den anden Side maatte det erkendes, at Forslaget ikke principielt gik videre end Ikke-Indblandingskomiteens Henvendelse, saaledes som den var refereret i Udvalget, og denne Henvendelse maatte af Hensyn til Samarbejdet paa den betydningsfulde mellemfolkelige Opgave være af afgørende Betydning.

Sammen med Ministeren stillede Udvalget *Ændringsforslag* om Tilføjelse af den foran gengivne § 6, angaaende Lovens Bortfald.

Et *Mindretal* (Venstre og Konservative) ytrede ligesom ved 1. Behandling nogen Tvivl om, hvorvidt Lovforslaget ikke i sin tekniske Udformning gik noget videre end nødvendigt for Formaålet, og pegede i saa Henseende paa, at den tilsvarende svenske Lov med Hensyn til Kontrollen med blot gennemrejsende var mindre vidtgaende. Under Hensyn til den korte Tid, der var levnet til Forslagets Behandling, mente Mindretallet, at Ansvaret i saa Henseende alene maatte være Regeringens, og stillede derfor ikke *Ændringsforslag* paa dette Punkt.